

SVĚT SE DÁVÁ DO POHYBU V BOJ ZA MÍR A SVOBODU. Washington a Brusel jen nechápavě zírají. Noví světoví lídři přicházejí

- CZ24 News | 22. dubna 2022

UKRAJINA/DONBAS/EU/USA: Alexandr Bělov komentuje bitvu o Donbas, a vidí daleko širší souvislosti a především důsledky, jichž si už neochotně začínají všímat také některá západní mainstreamová média

Druhá fáze speciální vojenské operace, která již dostala název „Bitva o Donbas“, by se podle některých expertů měla chápat širěji. Nejen jako boj o Rusko, a to jak navenek, ve smyslu získání skutečné nezávislosti na Západu, tak dovnitř – s klíčovou otázkou reálného navrácení elit k národu (ve všech sférách).

Lze se však podívat na všechny události ještě obecněji, ve vztahu k celému světu, jehož další chod bude rovněž tak či onak určen výsledkem bitvy na Donbasu. Tato rozsáhlá událost – i z vojenského hlediska – se může stát zlomovým bodem v procesu spojování zemí nespokojených se stávajícím světovým řádem, zemí dosud uvězněných pod knutou „všemohoucností“ Západu.

Oslabí, nebo se naopak nově zdrodí?

Neochota většiny zemí světa, včetně bývalých spojenců Washingtonu, podporovat protiruské sankce, způsobuje ve Spojených státech neskrývané podráždění. Přičemž právě „světový konsensus“ v této otázce je pro USA v současné situaci nejdůležitější.

„V Asii, na Středním východě, v Africe a Latinské Americe dokonce i dlouholetí spojenci a satelity Spojených států odmítají jejich žádost o sankce proti Rusku nebo alespoň jeho kritiku,“ píše britský „The Economist“.

Pentagon zároveň vnímá rozdíl (řádově o třídu) ve výzbroji a výcviku ruské a ukrajinské armády – i s přihlédnutím k soustavné letité práci instruktorů NATO a neustálému pumpování Ukrajiny novými modely západních zbraní. I pro něj je tedy výsledek bitvy o Donbas „dost předvídatelný“. A tak se Západ alespoň všemi prostředky snaží nechat Rusko co nejvíce krváčet, doufaje, že se jeho vítězství na bojišti nakonec stane Pyrrhovým.

Jenže je tu ještě spousta dalších aspektů. Francouzská prezidentská kandidátka Marine Le Penová v rozhlasové stanici „France Bleu“ například upozornila na to, že důsledkem bude i pevné spojení mezi Ruskem a Čínou:

„Rusko je obrovská velmoc. A nechtěla bych, aby se nakonec pevně spojilo s Čínou. Představte si, že se největší země světa spojí se zemí s největším počtem obyvatel. Největší producent surovin na světě Rusko s největší světovou továrnou Čínou. To by vytvořilo největší vojenskou sílu na světě. Myslím si, že toto je velké nebezpečí. Proto je třeba pokoušet se diplomacií – dokud válka neskončí, dokud nebude podepsána dohoda – zabránit tomuto spojení, které se pro nás může stát velkým nebezpečím 21. století.“

Dvě mouchy jednou ranou?

Myšlenku nebezpečí protiruského kurzu pro Evropu rozvinul v rozhovoru pro český deník „Parlamentní listy“ i slovenský politolog Eduard Chmelár. Podle jeho názoru bude úplný obrat Ruska na východ pro Evropu katastrofou, protože v tom případě se kontinent zcela podřídí Spojeným státům.

„Po ekonomickém obratu v Rusku a přerušení všech obchodních vazeb upadne Evropa do úplné závislosti na Americe. Faktem je, že EU všechno prospala a nebude schopna konkurovat unii Ruska, Číny, Indie a dalších zemí jako Brazílie a Indonésie. V důsledku toho se Evropa už na světové scéně nebude brát vážně.“

A bývalý řecký velvyslanec Leonidas Chrysanthopoulos zcela otevřeně prohlásil, že v ukrajinské krizi si Spojené státy ve skutečnosti nekladou za cíl dosáhnout míru.

„Jejich cílem je pokusit se způsobit maximální škody Rusku a zároveň oslabit Evropu. Zdá se, že Spojené státy si nevšimly, že budeme-li i nadále jednat ve stejném duchu, lidstvo bude neustále na pokraji jaderné katastrofy,“ řekl diplomat.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Na zbytek světa Amerika jen nechápavě zírá

Navzdory všem apokalyptickým scénářům Západ dál hraje vabank a téměř na týdenní bázi zvyšuje sankční tlak na Rusko. Jenže sankční protiruskou politiku Spojených států a jejich spojenců bezpečně neutralizuje pozice Indie, Číny, Jižní Koreje, zemí Afriky, Latinské Ameriky a Blízkého východu.

Například podle informací časopisu The Economic Times indické firmy plánují zvýšit nákupy ropy v Rusku a namísto dosavadní praxe tendrů chtějí přejít na dlouhodobé kontrakty. Agentura „Bloomberg“ zase tvrdí, že již 22. dubna začnou indické a ruské společnosti diskutovat o zvýšení dodávek zdravotnického materiálu z Indie do Ruské federace.

A podle časopisu The Economist indický premiér Narendra Modi během nedávného online setkání s americkým prezidentem Joem Bidenem odmítl obviňovat Rusko z toho, co se stalo v ukrajinské Buči, ale vyzval k nezávislému vyšetřování:

„Nepovažujeme náš vztah s Ruskem za „hru s nulovým součtem“. A není úkolem Ameriky, aby nám říkala, jak bránit naše národní zájmy. USA by měly ukázat trochu víc pochopení. Namísto toho Washington zaujal pozici „buď jste s námi, nebo jste proti nám“,“ komentoval bezprecedentní americký nátlak Kanwal Sibal, první náměstek indického ministra zahraničních věcí.

Jasně signály

Před pár týdnů skončily neúspěšné pokusy Spojených států vyvíjet nátlak na Indonésii. Podle agentury „Bloomberg“ se Bílý dům snažil přesvědčit vedení této asijské země, aby zabránila Vladimíru Putinovi zúčastnit se fóra G-20, které se bude konat tento podzim pod předsednictvím Indonésie. Jakarta se zastrašit nedala, a ruskému lídrovi pozvánku poslala. S politováním to oznámil japonský ministr financí Shun'ichi Suzuki. Jako náplast na bolístku se proto Spojené státy snažily získat od Indonésanů alespoň veřejné odsouzení operace Ruské federace na Ukrajině, ale nedostaly ani to.

Během druhého letošního setkání koordinátorů organizace BRICS (konalo se prostřednictvím videokonference 12. a 13. dubna) se zúčastněné země rovněž zdržely útoků na Rusko, a místo toho naopak vyjádřily „mimořádné znepokojení nad vážným dopadem, který mají jednostranné protiruské sankce na obnovu světové ekonomiky“.

Jeden z členů BRICS, Čína – ústy oficiálního představitele čínského ministerstva zahraničních věcí Wang Wenbina – dokonce podnikl vtipný protiútok. S použitím oblíbené rétorické mantry Spojených států obvinil USA ze systematického porušování lidských práv.

„Peking si všímá neustálého zhoršování sociální situace ve Spojených státech, kde se mnohé případy porušování lidských práv již staly „chronickým systémovým problémem“,“ prohlásil Wenbin, „Spojené státy jsou jediným rozvinutým státem, kde za posledních 20 let každoročně došlo například k závažným incidentům při použití střelných zbraní.“

Je důležité pochopit, že Čína, Indie, Indonésie a všechny ostatní státy se chovají tak „provokativně“ ne kvůli nějaké přirozeně nevysvětlitelné lásce k Rusku. Vůbec ne. Jejich pokusy, dosud nesmělé, na úrovni testovacích balónků signalizujících odmítnutí nátlaku Spojených států, jsou výlučně pragmatické.

Rodí se noví lídři

O to víc nyní všichni pozorně sledují, jak skončí ruská operace na Ukrajině – a teprve poté se rozhodnou o svém příštím směřování. Zatím se v OSN při projednávání protiruských návrhů Spojených států většinou jen zdrží hlasování, ale dobře si uvědomují, že brzy si bude třeba zvolit tu či onu stranu. Neutrální země už fakticky nebudou. Vždyť k protiruským sankcím se připojilo dokonce i Švýcarsko, které se v tomto směru zdálo být tradičním standardem neutrality. Švédsko a Finsko, které se dlouho držely politiky neutrality, zase deklarovaly své přání vstoupit do NATO.

Čínská armáda – nikoli jen v reakci na návštěvu amerických kongresmanů na Tchaj-wanu – pokračuje v intenzivních a komplexních vojenských cvičeních v blízkosti ostrova, přičemž se netají odhodláním znovu získat kontrolu nad svou odbojnou provincií. A Turecko inspirováno Ruskou speciální operací na Ukrajině začalo svou vlastní „speciální operaci“ v severních oblastech Iráku. Svět se prostě dal do pohybu a v důsledku dnešních událostí bude nakonec úplně jiný.

Rusko má nyní historickou šanci zaujmout místo jednoho z lídrů tohoto nově uspořádaného světa. Úspěch speciální vojenské operace bude pro mnohé znamením, že ve spojení s Moskvou lze konečně vzdorovat diktátu Západu. Slova Sergeje Kirijenka, prvního zástupce vedoucího Putinovy prezidentské administrativy, která vyslovil v úterý, lze brát jako snahu o takové lídrovství:

„Uděláme vše pro to, aby nacismus už nikdy nemohl znovu zvednout hlavu nejen v Ruské federaci, ale kdekoli na světě.“

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Alexandr Bělov

[ZDROJ](#)